

GEMEENTEBLAD VAN HELMOND

Jaar : 2006 Nummer: 19

Besluit : B & W 10 maart 2006

BESLUIT NADERE REGELS VERORDENING VOORZIENINGEN GEHANDICAPTEN HELMOND 2006

Burgemeester en wethouders van de gemeente Helmond

gelet op de Wet Voorzieningen Gehandicapten, de Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG en de Verordening voorzieningen gehandicapten gemeente Helmond 2005

besluiten vast te stellen het volgende Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten:

Artikel 1 – Begripsbepalingen

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Voorziening in natura: een voorziening die in eigendom of in bruikleen wordt verstrekt.
- b. Eigen bijdrage: een door het college vast te stellen bijdrage, die bij de verstrekking van een voorziening in natura betaald moet worden en op welk bedrag de bepalingen van de 'Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG' van toepassing zijn.
- c. Financiële tegemoetkoming: een tegemoetkoming in de kosten van een voorziening welke kan worden afgestemd op het inkomen van de gehandicapte.
- d. Forfaitaire vrijlating: de forfaitaire vrijlating als bedoeld in artikel 2 lid 6.
- e. Ruimte in inkomen: het verschil tussen het norminkomen en het inkomen van de gehandicapte vastgesteld overeenkomstig het bepaalde in artikel 1.1 aanhef en onder b van de verordening alsmede artikel 2.
- f. Draagkrachtpercentage WVG: een kwart van het percentage dat de gemeente in het kader van de verlening van bijzondere bijstand op grond van de Wet werk en bijstand hanteert.
- g. WVG-draagkracht: het WVG-draagkrachtpercentage van de ruimte in inkomen, vermeerderd met € 45,00.
- h. Eigen betaling: het ten eigen laste van de gehandicapte blijvende deel van de kosten van een voorziening waarvoor een financiële tegemoetkoming wordt verleend.
- i. Stijging van de woonlasten van huurders: De stijging van de huur die optreedt ten gevolge van het doorberekenen in de huur van het niet voor subsidie in aanmerking komende deel van de aanpassingskosten.
- j. Stijging van de woonlasten van eigenaar-bewoners: De extra lasten die per jaar ontstaan als gevolg van de meest voordelige financiering van het niet door subsidie gedekte deel van de aanpassingskosten.
- k. Norminkomen: het norminkomen als bedoeld in artikel 1 aanhef en onder c van de Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG.
- l. Forfaitaire vergoeding: een bijdrage ineens die los van het inkomen en los van de werkelijke kosten van een voorziening wordt verstrekt, al dan niet met inachtneming van de inkomensgrens.
- m. Gemaximeerde vergoeding: een vergoeding in de kosten van een voorziening die tot een vastgesteld maximum wordt verstrekt, al dan niet met inachtneming van de inkomensgrens.
- n. Normbedrag: een forfaitaire of een gemaximeerde vergoeding.
- o. Verordening: de Verordening voorzieningen gehandicapten gemeente Helmond 2005.

Artikel 2 - Vaststellen netto-inkomen

1. Het netto-inkomen van de gehandicapte wordt als volgt vastgesteld:

- a. Loontrekkenden of uitkeringsgerechtigden (inclusief ouderen met alleen een AOW-uitkering): nettoloon op loonstrookje of uitkeringspecificatie, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale

- heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.
- b. Zelfstandigen:
inkomen volgens de belastingopgave van het laatst verstreken kalenderjaar minus verschuldigde inkomstenbelasting (forfaitair percentage conform artikel 6 lid 2 Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004).
- c. Ouderen met een klein pensioen:
netto-inkomsten, vermeerderd met vakantietoeslag en de fiscale heffingskortingen voor zover deze niet zijn vrijgelaten.
2. Bij de vaststelling van het netto-inkomen wordt het inkomen uit vermogen in aanmerking genomen voorzover dit, na aftrek van de eventueel verschuldigde vermogensrendementsheffing, meer bedraagt dan 10 procent van de toepasselijke vermogensgrens als bedoeld in artikel 34 lid 3 van de Wet werk en bijstand.
3. Indien de gehandicapte deelneemt aan een spaarloonregeling of levensloopregeling wordt bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Ter bepaling hiervan dient de gehandicapte een aparte loonspecificatie van zijn werkgever te overleggen indien het college daarom verzoekt.
4. Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen betaling welke de bewoner verschuldigd is ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht.
5. De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan.
6. Inkomsten tot een bedrag van € 102,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1.1 aanhef en onder b van de verordening gerekend. De gehandicapte heeft aldus recht op een forfaitaire vrijlating.

Artikel 3 - Overige kosten voortvloeiend uit de handicap

Bij de vaststelling van de WVG-draagkracht wordt rekening gehouden met overige kosten voortvloeiend uit de handicap voor zover deze aantoonbaar hoger zijn dan € 1.224,-- per kalenderjaar. Het betreft kosten die:

- a. niet vanuit andere regelingen geheel of gedeeltelijk worden vergoed;
- b. niet algemeen gebruikelijk zijn;
- c. gemaakt zijn in het kalenderjaar waarop de WVG-draagkracht betrekking heeft.

Artikel 4 - Eigen bijdragen en hoogte financiële tegemoetkomingen in de kosten van woonvoorzieningen

1. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2.1 aanhef en onder 1 sub a van de verordening is een forfaitair bedrag van € 3.460,--.
- 2.
- a. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2.1 aanhef en onder 1 sub b en c van de verordening is bij inkomens (verminderd met de forfaitaire vrijlating) tot en met 1,5 x het norminkomen 100% van de voor subsidie in aanmerking komende kosten
- b. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 2.1 aanhef en onder 1 sub b van de verordening is bij inkomens (verminderd met de forfaitaire vrijlating) boven 1,5 x het norminkomen een vastgesteld percentage van de aanpassingskosten. Deze percentages bedragen:
inkomensklasse	percentage
(netto inkomen / norminkomen)	
1,5 - 1,7	80
1,7 - 1,9	70
1,9 - 2,1	60
2,1 - 2,3	50

2,3 - 2,5 40

2,5 - 2,7 30

2,7 - 2,9 20

> 2,9 10

De op basis van de voorgeschreven berekeningswijze eigen bijdrage woningaanpassing vastgestelde jaardraagkracht moet voldoende zijn om het percentage aan eigen bijdrage te kunnen voldoen. Is de jaardraagkracht lager dan het percentage van de kosten van de woningaanpassing dat als eigen bijdrage opgelegd moet worden, dan wordt de eigen bijdrage vastgesteld op de jaardraagkracht.

- c. Indien de stijging van de huur- of woonlast als gevolg van hetgeen in het tweede lid onder b is bepaald is de WVG-draagkracht van de gehandicapte te boven gaat, wordt de financiële tegemoetkoming zodanig verhoogd dat de WVG-draagkracht niet wordt overschreden.
3.
 - a. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming voor een woonvoorziening als bedoeld in artikel 2.1 aanhef en onder 1 sub c van de verordening wordt bij inkomens (verminderd met de forfaitaire vrijlating) boven 1,5 x het norminkomen bepaald door de WVG-draagkracht in mindering te brengen op de voor vergoeding in aanmerking komende kosten.
 - b. De hoogte van de eigen bijdrage voor een woonvoorziening in natura als bedoeld in artikel 2.1 aanhef en onder 1 sub c van de verordening bedraagt bij inkomens (verminderd met de forfaitaire vrijlating) boven 1,5 x het norminkomen € 45,- per kalenderjaar.
4. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming voor onderhoud, reparatie en keuring van een traplift is gelijk aan:
 - a. De werkelijke kosten indien de traplift is aangebracht in het kader van de WVG;
 - b. De werkelijke kosten met een maximum van € 254,- per kalenderjaar, indien de traplift niet is aangebracht in het kader van de WVG maar er voor het aanbrengen van die traplift wel een medische indicatie bestaat.

Artikel 5 - Kosten van tijdelijke huisvesting

1. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en onder 1 sub e en 2.17 van de verordening is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag.
2. De maximale duur gedurende welke een financiële tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en lid 1 onder e en 2.17 van de verordening kan worden verstrekt, bedraagt 6 maanden.

Artikel 6 - Kosten van huurderving

1. Een financiële tegemoetkoming in verband met de derving van huurinkomsten als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en onder 1 sub f en 2.18 van de verordening wordt slechts verstrekt indien de betreffende woonruimte is aangepast voor meer dan € 8.205,-.
2. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van huurderving als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en lid 1 onder f en 2.18 van de verordening is afhankelijk van de kale huur van de woonruimte, doch zal niet meer bedragen dan de helft van de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag.
3. De maximale duur gedurende welke een financiële tegemoetkoming in verband met de derving van huurinkomsten als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en lid 1 onder f en 2.18 van de verordening kan worden verstrekt, bedraagt 6 maanden.
4. Geen financiële tegemoetkoming in verband met de derving van huurinkomsten als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en lid 1 onder f en 2.18 van de verordening wordt verstrekt terzake van huurderving over de eerste maand aansluitend aan de datum waarop de gelding van de huurovereenkomst is verstreken.

5. De periode genoemd in het derde lid kan op verzoek van het college met 3 maanden verlengd worden.

Artikel 7 - Aantal m² grond waarvoor financiële tegemoetkoming mogelijk is

1. Het aantal m² waarvoor ten hoogste een financiële tegemoetkoming kan worden verleend als bedoeld in artikel 2.8 van de verordening, aangegeven per vertrek in een zelfstandige woning:

Soort vertrek	aantal m ² waarvoor ten hoogste financiële tegemoetkoming wordt verleend in geval van aanbouw van een vertrek	Aantal m ² waarvoor ten hoogste financiële tegemoetkoming wordt verleend in geval van uitbreiding van een reeds aanwezig vertrek
Woonkamer	30	6
Keuken	10	4
zit- slaapkamer	18	8
Eenpersoonsslaapkamer	10	4
Tweepersoonsslaapkamer	18	4
Toiletruimte	2	1
Badkamer:	2	1
- wastafelruimte	3	2
- doucheruimte	4	2
- badruimte		
Entree/gang/hal	5	2
Berging	6	4

2. Het aantal m² verhard pad tussen de openbare weg en de hoofdingang tot een woonruimte, dan wel tussen een tweede ingang en een berging en/of tuinpoort dat bij het nieuw aanleggen van paden, dan wel bij het aanpassen van bestaande paden ten hoogste voor financiële tegemoetkoming in aanmerking komt is 20m².

Artikel 8 - Maximaal aanpassingsbedrag woonwagen/woonschip in bepaalde situaties

De aanpassingskosten van een woonwagen of woonschip worden in de gevallen als bedoeld in artikel 2.13 van de verordening vergoed tot een bedrag van maximaal € 936,--.

Artikel 9 - Niet toepassen primaat verhuizing

1. Het primaat van de verhuizing zoals dat is neergelegd in artikel 2.4 van de verordening blijft in ieder geval buiten toepassing indien:
- de woning waar naartoe kan worden verhuisd voor de betrokkene niet geschikt is en/of verhuizing niet goedkoper is dan aanpassing van zijn huidige woning;
 - de kosten van woningaanpassing van de door de gehandicapte bewoonde woning minder bedragen dan € 8.205,--;
 - er een contra-indicatie tot verhuizen is aanwezig op grond van objectieve psychische en/of sociale redenen;
 - de woning waar naartoe kan worden verhuisd zich niet binnen dezelfde regio bevindt als de woning die de gehandicapte nu reeds bewoont.
2. In het geval het verhuisprimaat dient te worden toegepast en de gehandicapte niet wenst te verhuizen, wordt hem de mogelijkheid geboden van een inkomensafhankelijke vergoeding tot maximaal de grens van het verhuisprimaat dan € 8.205,-- onder de voorwaarde dat de woningaanpassing geheel conform het programma van eisen wordt uitgevoerd.

Artikel 10 - Maximaal aanpassingsbedrag voor bezoekbaar maken woning

De financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woning als bedoeld in artikel 2.5 lid 2 en volgende van de verordening bedraagt maximaal € 5.080,--.

Artikel 11 - Minimum aanpassingsbedrag waarbij terugbetalingsverplichting

Het minimumbedrag van de financiële tegemoetkoming in de kosten van woningaanpassing als bedoeld in de artikelen 2.1 aanhef en onder 1 sub b en 2.19 van de verordening waarbij de terugbetalingsverplichting als bedoeld in artikel 2.19 van de verordening geldt, is € 12.192,--.

Artikel 12 - Hoogte financiële tegemoetkoming in de kosten van vervoer

1. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming als bedoeld in artikel 3.1 aanhef en onder a en onder c sub 3 tot en met 5 van de verordening wordt, met inachtneming van hetgeen hiertoe in artikel 3.2 lid 5 is bepaald, als naluidend vastgesteld.
2.
 - a. Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per gehandicapte vanaf het vertrekadres binnen het grondgebied van de gemeente Helmond maximaal 5 zones gesubsidieerd reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone), tot op jaarbasis maximaal 800 zones (inclusief de zgn. opstapzone);
 - b. Indien een gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt voor een tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een eigen auto, artikel 3.1 aanhef en onder c sub 3 van de verordening, een normbedrag van € 600,--;
Als tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een taxi wordt dit normbedrag op basis van overlegging van nota's aangevuld tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële taxitarief en onder aftrek van het OV-tarief per km;
Indien beide echtgenoten gehandicapt zijn en beiden geen gebruik kunnen maken van het collectief vervoer, geldt er als tegemoetkoming in de kosten een normbedrag van € 810,--;
 - c. Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van taxi-/collectief vervoer geldt voor de gehandicapte verblijvend in een AWBZ instelling een tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde onder sub a c.q. sub b;
 - d. Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van taxi-/collectief vervoer geldt voor de gehandicapte van 4 tot 12 jaar in beginsel een tegemoetkoming van maximaal 25% van het bepaalde onder sub a c.q. sub b;
 - e. Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van taxi-/collectief vervoer geldt voor de gehandicapte van 12 tot 15 jaar in beginsel een tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde onder sub a c.q. sub b;
 - f. Voor een tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een bruikleenauto geldt een normbedrag van € 180,--;
 - g. Voor een tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een rolstoeltaxi geldt in beginsel ten hoogste een normbedrag van € 1.476,--. Dit normbedrag wordt op basis van overlegging van nota's aangevuld tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële rolstoeltaxitarief en onder aftrek van het OV-tarief per km;
 - h. op grond van bijzondere omstandigheden kan het aantal te reizen kilometers / zones c.q. normbedragen verhoogd worden naar een maximum van 150%.
3. Voor een tegemoetkoming in de kosten van het vervoer van een noodzakelijke begeleider (-ster) bedraagt de vergoeding ten hoogste € 326,--.
4. Voor de aanleg / het gebruik van een parkeervoorziening wordt ten hoogste de helft van de aanleg- / gebruikskosten vergoed.
5.
 - a. Indien een vervoersvoorziening is verstrekt als bedoeld in artikel 3.1 aanhef en onder b sub 2 tot en met 4 of onder c sub 5 van de verordening, en de gehandicapte gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt als tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer,

als bedoeld in artikel 3.1 aanhef en onder a van de verordening, een tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde in lid 2 onder a;

- b. Indien een vervoersvoorziening is verstrekt als bedoeld in artikel 3.1 aanhef en onder b sub 2 tot en met 4 of onder c sub 5 van de verordening en de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, geldt als aanvullende tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een taxi of een eigen auto, als bedoeld in artikel 3.1 aanhef en onder c sub 3 van de verordening, een tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde in lid 2 onder b.

Artikel 13 - Rolstoelen

- 1. Voor een rolstoelvoorziening als bedoeld in artikel 4.1 aanhef en onder a van de verordening geldt geen eigen bijdrage.
- 2. De hoogte van een door het college te verlenen financiële tegemoetkoming in de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering als bedoeld in artikel 4.1 aanhef en onder e van de verordening is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van:
 - a. € 117,-- voor een handbewogen rolstoel, en
 - b. € 226,-- voor een elektrisch voortbewogen rolstoel / gesloten buitenwagen.
- 3. De financiële tegemoetkoming voor een sportrolstoel als bedoeld in artikel 4.3 lid 2 van de verordening is een gemaximeerde vergoeding die ten hoogste € 2.371,-- per drie jaar bedraagt.

Artikel 14 – Citeertitel

Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit nadere regels verordening voorzieningen gehandicapten Helmond 2006.

Artikel 15 - Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 2006.

Burgemeester en wethouders van Helmond,
De burgemeester,
drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
mr. A.C.J.M. de Kroon.

Bekend gemaakt op:

17 maart 2006
De gemeentesecretaris
Mr. A.C.J.M. de Kroon

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 - Begripsbepalingen

Dit artikel bevat een aantal begripsomschrijvingen. Een aantal van de genoemde begrippen is ook opgenomen in de verordening en wordt hier ten behoeve van de leesbaarheid herhaald.

De begrippen draagkrachtpercentage en ruimte in het inkomen zijn opgenomen ten behoeve van de berekening van de draagkracht van de gehandicapte. Indien het inkomen van de gehandicapte hoger is dan anderhalf maal het norminkomen is er sprake van ruimte in het inkomen. Hiervan wordt een deel als draagkracht in aanmerking genomen. De draagkracht kan worden berekend door het draagkrachtpercentage toe te passen op de ruimte in het inkomen en dit te vermeerderen met € 45,--. Deze vermeerdering met € 45,-- per kalenderjaar ziet op de draagkracht uit het inkomen tot anderhalf maar de norm (vergelijk artikel 3 lid 2 van de Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG). Het draagkrachtpercentage bedraagt (maximaal) een kwart van het draagkrachtpercentage zoals de gemeente dat hanteert bij de bijzondere bijstand (vergelijk artikel 3 lid 3 van de Regeling inzake financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG). Het Besluit financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen WVG biedt de mogelijkheid om bij zowel voorzieningen in natura als bij financiële tegemoetkomingen de draagkracht geheel of gedeeltelijk in aanmerking te nemen. Dit betekent dat de gehandicapte dan een deel van de te maken kosten zelf moet betalen. Er is dan sprake van een eigen betaling (bij financiële tegemoetkomingen) of van een eigen bijdrage (bij voorzieningen in natura).

Artikel 2 - Vaststellen inkomen

Dit artikel bepaalt hoe voor verschillende groepen gehandicapten het inkomen wordt vastgesteld. Hoofregel is dat het netto-inkomen in aanmerking wordt genomen. Met nettoloon op het loonstrookje wordt bedoeld het nettoloon vóór aftrek van inhoudingen vanwege bijvoorbeeld beslag of een spaarloonregeling. In die gevallen waarin de hoogte van de vakantietoeslag niet bekend is, kan deze als regel op 8 procent van de netto-inkomsten worden gesteld.

Krachtens de WVG is het inkomen uit vermogen vrijgelaten voor zover dit betrekking heeft op een vermogen dat lager is dan de vermogensgrens op grond van de Wet werk en bijstand (WWB). Men spreekt in dit verband ook wel over bescheiden vermogen. De vermogensgrenzen in de WWB worden jaarlijks per 1 januari aangepast en verschillen per leefvorm. Voor gehuwden en alleenstaande ouders geldt een hogere vermogensgrens dan voor alleenstaanden. Door in het tweede lid aan te sluiten bij de vermogensgrenzen in de WWB en door het noemen van een percentage van 10 procent wordt per saldo bereikt dat inkomen uit vermogen alleen in aanmerking wordt genomen voor dat deel van het vermogen dat substantieel meer bedraagt dan de toepasselijke vermogensgrens op grond van de WWB.

Een spaarloonregeling heeft tot doel het vergroten van het eigen vermogen en kan door de werkgever worden ingesteld. Door deelname aan deze regeling wordt een deel van het loon naar een geblokkeerde spaarrekening overgemaakt. Telkens na vier jaar mag de rekeninghouder beschikken over het in een bepaald jaar overgehevelde loon. Als de belanghebbende maandelijks heeft gespaard dan wordt het bedrag ook maandelijks gedeblokkeerd. Aangezien de deelname aan deze regeling vrijwillig is, is in het derde lid bepaald dat bij de vaststelling van het netto-inkomen uitgegaan van het nettoloon dat zou zijn ontvangen indien hij niet aan de spaarloonregeling had deelgenomen. Zonodig zal het college de gehandicapte om een aparte loonspecificatie van de werkgever verzoeken.

Op het inkomen van een bewoner van een AWBZ-instelling wordt de eigen bijdrage ingevolge de artikelen 4 en 14 van het Bijdragebesluit zorg in mindering gebracht.

De periode waarover het netto-inkomen wordt vastgesteld is het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan. De vaststelling van het jaarinkomen geschiedt aan de hand van het netto-inkomen over één maand. Dit netto-inkomen wordt vermenigvuldigd met factor 12 of – ingeval de gehandicapte een dertiende maanduitkering ontvangt – met factor 13.

De gehandicapte heeft op grond van lid 6 recht op een zogeheten forfaitaire vrijlating van € 102,-- per maand: inkomsten tot een bedrag van € 102,-- netto per maand worden niet tot het inkomen als bedoeld in artikel 1.1 aanhef en onder b van de verordening gerekend.

Artikel 3 - Overige kosten voortvloeiend uit de handicap

Bij de vaststelling van het inkomen wordt een forfaitair bedrag van € 1.224,-- per kalenderjaar buiten

beschouwing gelaten. Dit bedrag dient ter compensatie van de extra kosten die de gehandicapte moet maken als gevolg van zijn handicap. Aangenomen mag worden dat iedere gehandicapte de hiervoor bedoelde extra kosten heeft. Het gaat om kosten die niet op grond van andere regelingen worden vergoed (bijvoorbeeld AWBZ/Zvw, Wet op de inkomstenbelasting, bijzondere bijstand en gemeentelijk minimabeleid). In dit verband worden ook extra kosten bedoeld die zijn gemaakt voor en door gehandicapte gezinsleden van de belanghebbende (in het bijzonder zijn partner en ten laste komende minderjarige kinderen). Voor zover de betreffende kosten algemeen gebruikelijk zijn, kunnen deze niet tot verlaging van het inkomen leiden. Om praktische redenen is gekozen voor een forfaitaire vrijlating. De gehandicapte hoeft de extra kosten tot dit bedrag niet aan te tonen. Als hij van mening is dat zijn extra kosten hoger zijn dan dit forfaitaire bedrag dient hij de totale extra kosten aannemelijk te maken, bijvoorbeeld door het overleggen van betalingsbewijzen. Slaagt hij hierin dan worden de kosten tot het hogere bedrag in mindering gebracht op het inkomen. In dit verband is van belang dat alleen kosten die zijn gemaakt in het kalenderjaar waarin de aanvraag voor de WVG-voorziening is gedaan in aanmerking genomen worden. Door te bepalen dat de kosten in mindering moeten worden gebracht op het inkomen wordt bereikt dat deze regel ook van toepassing is bij de vaststelling of het inkomen van de gehandicapte al dan niet boven de inkomensgrens ligt die geldt voor de verstrekking van (bepaalde) vervoersvoorzieningen. Indien het inkomen lager is dan anderhalf maal het norminkomen (1,5 maal de toepasselijke bijstandsnorm) kan de forfaitaire vrijlating achterwege blijven. De eventuele eigen bijdrage of eigen betaling staat in dat geval los van het inkomen en bedraagt € 45,--. Een dergelijke eigen bijdrage van € 45,-- kan ingevolge artikel 5 lid 2 van de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen slechts een maal per kalenderjaar worden gevraagd.

Artikel 4 - Eigen bijdragen en hoogte financiële tegemoetkomingen in de kosten van woonvoorzieningen

Lid 1. De hoogte van de financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en (her)inrichting bedraagt € 3.460,-- ongeacht het feit of het een gehandicapte of niet-gehandicapte (die een woning vrijmaakt) betreft. De financiële tegemoetkoming is in beide gevallen een forfaitaire vergoeding. Dit betekent dat er geen relatie is met de werkelijk te maken kosten en het inkomen. Zijn de werkelijke kosten hoger dan zijn de meerkosten voor rekening van de betrokkene. Zijn de werkelijke kosten lager dan is het overschot voor de betrokkene. De eigen betaling voor woonvoorzieningen van niet-bouwkundige en niet-woontechnische aard is bij inkomens die (na aftrek van een forfaitaire vrijlating van € 102,-- per maand) hoger zijn dan 1,5 maal het norminkomen gelijk aan de WVG-draagkracht. Opgemerkt zij dat er diverse andere soorten woonvoorzieningen gemaximeerde vergoedingen gelden.

Lid 2 onder a. De voor subsidie in aanmerking komende kosten van een woningaanpassing of van een woonvoorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard worden volledig vergoed bij inkomens (verminderd met de forfaitaire vrijlating) tot en met 1,5 x het norminkomen.

Lid 2 onder b en c. De voor subsidie in aanmerking komende kosten van een woningaanpassing worden vergoed overeenkomstig het toepasselijke percentage genoemd in lid 2 onder b bij inkomens (verminderd met de forfaitaire vrijlating) boven 1,5 x het norminkomen. Lid 2 onder c biedt een correctiemogelijk indien toepassing van lid 2 onder b zou lijden tot een eigen betaling die de WVG-draagkracht te boven gaat.

Lid 3 onder a en b. Op de voor vergoeding in aanmerking komende kosten van een woonvoorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard wordt bij inkomens (verminderd met de forfaitaire vrijlating) boven 1,5 x het norminkomen de WVG-draagkracht (bij een vergoeding in natura: de eigen bijdrage) in mindering gebracht.

Lid 4. De kosten voor onderhoud, keuring en reparatie van een traplift aangebracht in het kader van de Wvg worden vergoed tot de werkelijke kosten en voor de overige gevallen niet aangebracht in het kader van de Wvg maar waar wel een medische indicatie voor bestaat, de werkelijke kosten met een maximum van € 254,-- per kalenderjaar.

Artikel 5 - Kosten van tijdelijke huisvesting

Dit artikel bepaalt de hoogte van de financiële tegemoetkoming indien de gehandicapte zich als gevolg van een woningaanpassing tijdelijk elders moet huisvesten. De maximale vergoeding is gelijk aan de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag. De maximale duur is 6 maanden.

Artikel 6 - Kosten van huurderiving

Dit artikel bepaalt de hoogte van een financiële tegemoetkoming die aan een verhuurder kan worden verstrekt wegens huurderiving. Voorwaarde voor deze verstrekking is dat de betreffende woonruimte is aangepast voor meer dan € 8.205,- (lid 1). De hoogte van de financiële tegemoetkoming is afhankelijk van de kale huur van de woonruimte, maar kan niet meer bedragen dan de helft van de werkelijke kosten met een maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 eerste lid onder a van de Wet op de huurtoeslag (lid 2). De maximale duur is 6 maanden (lid 3) en kan met 3 maanden worden verlengd (lid 5).

In de exploitatie van een woning wordt rekening gehouden met een bepaald percentage huurderiving. Om deze reden is het te verantwoorden dat de verhuurder het normale risico van leegstand loopt. De eerste maand dat de woning leeg staat mag dit als normaal beschouwd worden. Daarom wordt geen financiële tegemoetkoming wegens huurderiving verstrekt terzake van deze eerste maand na de huurbeëindiging (lid 4).

Artikel 7 - Aantal m² grond waarvoor financiële tegemoetkoming mogelijk is

Dit artikel bevat nadere regels indien ten behoeve van een woningaanpassing grond moet worden aangekocht. De regels en aantallen vierkante meters zijn afkomstig uit publicaties van de VNG en zullen hieraan bij wijziging worden aangepast.

Artikel 8 - Maximaal aanpassingsbedrag woonwagen/woonschip in bepaalde situaties

Artikel 2.13 van de verordening beperkt het recht op woonvoorzieningen aan woonwagens en woonschepen in bepaalde situaties. Lid 2 van dit artikel geeft het college de bevoegdheid om in het onderhavige besluit voor de een maximum vast te stellen aan de hoogte van financiële tegemoetkoming voor de betreffende woonvoorzieningen. Van deze bevoegdheid is door middel van dit artikel gebruik gemaakt.

Artikel 9 - Niet toepassen primaat verhuizing

Dit artikel somt een aantal voorwaarden op waaraan voldaan moet zijn om het primaat van de verhuizing te kunnen toepassen. Is aan één van de voorwaarden niet voldaan dan blijft het primaat van de verhuizing buiten toepassing. In dat geval zal veelal een woonvoorziening in de vorm van (een financiële tegemoetkoming in de kosten van) een woningaanpassing moeten worden toegekend.

Afwijken van het primaat van de verhuizing is overigens ook mogelijk op grond van andere redenen dan welke genoemd worden in dit artikel. Zie in dit verband de toelichting op artikel 2.4 van de verordening.

In het geval het verhuisprimaat dient te worden toegepast en de gehandicapte niet wenst te verhuizen, wordt in dit artikel ook geregeld dat hem de mogelijkheid wordt geboden van een inkomensafhankelijke vergoeding tot maximaal de grens van het verhuisprimaat (€ 8.205,-) onder de voorwaarde dat de woningaanpassing geheel conform het programma van eisen wordt uitgevoerd.

Artikel 10 - Maximaal aanpassingsbedrag bij bezoekbaar maken woning

Artikel 2.5 lid 5 van de verordening geeft het college de bevoegdheid om de hoogte van de financiële tegemoetkoming voor het bezoekbaar maken van een woning te maximeren. Van deze bevoegdheid is door middel van dit artikel gebruik gemaakt.

Artikel 11 - Minimum aanpassingsbedrag waarbij terugbetalingsverplichting

Op grond van artikel 2.19 van de verordening is de woningeigenaar bij verkoop binnen 10 jaar na de datum van gereedmelding van de werkzaamheden verplicht tot terugbetaling van de aanpassingskosten verminderd met de afschrijving indien die aanpassingskosten een door het college vast te stellen bedrag te boven gaan. In dit artikel is dit bedrag vastgesteld.

Artikel 12 - Hoogte financiële tegemoetkoming in de kosten van vervoer

Als uitgangspunt bij een vervoersvoorziening geldt dat het altijd gaat om een tegemoetkoming in de meerkosten, omdat iedereen geacht wordt de kosten van normaal openbaar vervoer uit het reguliere

inkomen te voldoen. Bij een aantoonbaar grotere vervoersbehoefte kan individualiserend een hoger vervoersbudget tot maximaal 150% worden toegekend. Tevens is er in de verordening WVG een hardheidsclausule opgenomen.

Tot de kosten van een vervoersvoorziening worden ook de noodzakelijke begeleidingskosten voor openbaar vervoer gerekend, waarvoor een budget kan worden toegekend van € 326,-- per jaar.

Door Valys wordt vanaf 1 april 2004 het bovenregionale vervoer vanaf 6 OV-zones verzorgd. De gemeente heeft voor de gehandicapte de zorg voor het vervoer tot en met 5 OV-zones. Dit vervoer geschiedt middels het collectief vervoer.

Voor een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per gehandicapte vanaf het vertrekadres binnen het grondgebied van de gemeente Helmond maximaal 5 zones gesubsidieerd reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone), tot op jaarbasis maximaal 800 zones (inclusief de zgn. opstapzone).

Voor dit collectief vervoer is een plafond ingebouwd van een maximaal aantal zones van 800 (inclusief instapzone), hetgeen gelijk is aan 2000 km per jaar.

Hiermee wordt aangesloten bij de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep (CRvB). De CRvB geeft in haar uitspraken aan dat de gemeente voldoet aan haar zorgplicht als er een mogelijkheid wordt geboden om op jaarbasis tussen de 1500 en 2000 kilometers te reizen.

Wanneer de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer is het budget als tegemoetkoming in de kosten van gebruik van eigen auto of auto van een derde € 600--, indien beide echtgenoten gehandicapt zijn en beiden geen gebruik kunnen maken van het collectief vervoer is het budget € 810--. Dit budget is berekend op basis van de ANWB-richtprijs ad € 0,30 per km minus het OV-tarief per km van € 0,09 is € 0,21 x 2000 km. Als tegemoetkoming in de vaste lasten van het gebruik van een eigen auto, zoals bv. verzekering, motorrijtuigenbelasting, onderhoud, e.d., is in het budget van € 600,-- c.q. € 810,-- een bedrag opgenomen van € 180,--. Dit bedrag geldt als tegemoetkoming voor extra vaste kosten naast de vergoeding in de vaste lasten die reeds opgenomen is in de ANWB-richtprijs van € 0.30 per km.

Wanneer de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer en gebruik maakt van een (rolstoel)taxi in plaats van de eigen auto of de auto van een derde, geldt dat genoemde normbedragen op basis van overlegging van nota's aangevuld wordt tot maximaal 2000 te reizen kilometers op jaarbasis op basis van het commerciële (rolstoel)taxitarief en onder aftrek van het OV-tarief van € 0,09 per km.

Een vergoeding voor vervoer met een particuliere auto van € 600,-- is, gelet op het vervoersgebied waarbinnen de gehandicapte in staat moet worden gesteld zo'n 1500 tot 2000 kilometer te kunnen reizen, alleszins toereikend. Hiermee wordt ook aangesloten bij de maximaal te reizen kilometers van 2000 bij het collectief vervoer. Bij het gebruik van collectief vervoer in het vervoergebied Helmond geldt per gehandicapte vanaf het vertrekadres binnen het grondgebied van de gemeente Helmond maximaal 5 zones gesubsidieerd reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone), tot op jaarbasis maximaal 800 zones (inclusief de zgn. opstapzone), dit is gelijk aan 2000 km per jaar.

Indien geen gebruik kan worden gemaakt van het CVV en overig (rolstoel)taxivervoer medisch geïndiceerd is, worden als uitgangspunt de voorstaande budgetten gehanteerd. Rekening houdend met de individuele vervoersbehoefte, kan een hoger vervoersbudget worden toegekend, afgestemd op de persoonlijke omstandigheden en behoeften van de klant.

De tegemoetkoming in de kosten voor het gebruik van een bruikleenauto is gesteld op € 180,--. De reden hiervan is dat de gemeente Helmond bruikleenauto's least en vervolgens ter beschikking stelt aan de gehandicapte waarbij alle kosten, behalve de brandstofkosten, in de leaseprijs zijn begrepen. Voor de gehandicapte blijven alleen de benzinekosten en als tegemoetkoming in de kosten daarvan geldt een budget van € 180,--. Dit budget is berekend op basis van de door de Belastingdienst gehanteerde € 0,18 per km wanneer voor reiskosten ziekenbezoek per auto wordt gereisd minus het OV-tarief per km van € 0,09 is € 0,09 x 2000 km.

Bij gebruik van een vervoersvoorziening in natura (bijvoorbeeld een scootermobiel) kan een aanvullende tegemoetkoming van maximaal 50% van het bepaalde in lid 2 onder sub a worden verstrekt. Hieronder valt ook een elektrische rolstoel uitsluitend voor buitengebruik. Dit betreft een budget voor CVV vervoer in het vervoergebied Helmond waarbij per gehandicapte geldt vanaf het vertrekadres binnen het grondgebied van de gemeente Helmond maximaal 5 zones gesubsidieerd

reizen tegen het geldende OV-tarief (€ 0,45 voor 1 opstapzone per rit + € 0,45 per OV zone), tot op jaarbasis maximaal 400 zones (inclusief de zgn. opstapzone) is 1000 km. Dit plafond is gesteld daar zij voor een groot deel in hun vervoersbehoefte kunnen voorzien middels de voorziening in natura.

Indien de gehandicapte geen gebruik kan maken van het collectief vervoer, kan als aanvullende tegemoetkoming voor gebruik van (eigen) auto en / of taxi 50% van het bepaalde in lid 2 onder sub b worden verstrekt.

Indien nodig kan deze vervoersvoorziening worden verhoogd naar 150%. Eveneens kan de hardheidsclausule worden toegepast, zodat hierdoor reeds afdoende tegemoetgekomen kan worden aan individualisering van de aantoonbare afwijkende vervoersbehoefte.

De vervoersvoorzieningen in natura zijn technisch niet ingericht voor langere afstanden buiten de gemeentegrenzen. Daarnaast is er sprake van seizoensinvloeden op de gebruiksmogelijkheden van de vervoersvoorzieningen in natura. Daarom bestaat de mogelijkheid tot toekenning van deze aanvullende tegemoetkoming.

Ook voor bewoners van AWBZ instellingen dient maatwerk te worden geleverd. Personen in een AWBZ instelling ontvangen 50% van het vervoersbudget.

Artikel 13 - Rolstoelen

Lid 2. De maximale hoogte van de financiële tegemoetkoming in de kosten van onderhoud, reparatie en verzekering is afhankelijk gesteld van de soort rolstoel.

Lid 3. Voor de kosten van een sportrolstoel wordt een gemaximeerde vergoeding verstrekt. De gehandicapte dient de rolstoel voor dit bedrag zelf aan te schaffen en gedurende drie jaar te onderhouden en zonodig te repareren.

De artikelen 14 en 15 behoeven geen nadere toelichting.